

ચિઠ્ઠી, ન કોઈ, સંદેશ

ચિઠ્ઠી, ન કોઈ સંદેશ, જાને વો, કૌન-સા દેશ ?

જહાં તુમ ચલે ગયે.

ઈક દિલ પે લગા કે ઠેસ, જાને વો કૌન-સા દેશ ? -જહાં..

ઈક આહ ભરી હોગી, હમને ન સુની હોગી;

જાતે-જાતે તુમને, આવાજ તો દી હોગી,

હર વક્ત યહી હૈ ગમ, ઉસ વક્ત કહાં થે હમ ? -જબ..

હર ચીજ પે અશ્કોં સે, લિખ્ખા હૈ તુમહારા નામ;

યે રસ્તે, ઘર, ગલિયાં, તુમહેં કર ના શકે સલામ.

હર દીલ મેં રહ ગઈ બાત, જલ્દી સે છૂડાકર હાથ. -જબ..

અબ યાદોં કે કાટે, ઈસ દીલ મેં ચુભતે હૈ;

ના દરદ ઠહરતા હૈ, ના આંસૂ, રુકતે હૈ,

તુમહેં ઢૂંઢ રહા હૈ પ્યાર, હમ કેસે કરે ઈકરાર ?

કી હાં, તુમ ચલે ગયે.

યે મૃત્યુલોકી દેશ, યહી છૂટે રાગો-દ્વેષ;

જી, કબૂલ કર હંમેશા, જહાં સે સભી ગયે.

ગતિ ચારો હૈ પરદેશ, ઔર આત્મા હૈ સ્વ-દેશ;

સ્વ-રૂપી અમર ભયે. -જહાં..

યે દુનિયા હૈ વિદેશ, બ્રહ્માંડ ભી હૈ પરદેશ;

હૈ ભીતર મે સર્વેશ, 'જ્ઞાની' દીખા ગયે.

'દાદા' કા હૈ સંદેશ, હૈ કેવલ સિદ્ધ પરમેશ;

જયોતિ અખંડ જલે. -વહાં..

શુદ્ધાત્મ પદ સ્વ-દેશ, અપના ઘર મેં હી પ્રવેશ;

સ્વયં શિવ અમર ભયે. -ઈક..

